

Zdanie odrębne Jacka Czabańskiego

14 października 2011 r.

Jacek Czabański

Zdanie odrębne do uchwały Komisji Statutowej PZA z 13.10.2011

Poniżej przedstawiam swoje uwagi do proponowanych zmian w Statucie PZA, które przedstawiłem w toku dyskusji w Komisji Statutowej, a które jednak nie znalazły akceptacji większości.

Ponieważ nie mogłem brać udziału w spotkaniu w dniu 13.10.2011 r., nie brałem również udziału w głosowaniu nad proponowanymi zmianami. Gdybym mógł, głosowałbym przeciw niektórym z nich.

Poniżej znajdują się najważniejsze punkty, w których mam odrębne zdanie niż Komisji Statutowa.

1.

W Art. 7 powinien znaleźć się punkt w treści:

„- sprawowanie wszechstronnej opieki szkoleniowej nad członkami organizacji zrzeszonych w PZA oraz kontroli przestrzegania przez nich oraz przez członków PZA statutu, postanowień i regulaminów oraz przepisów i zasad uprawiania alpinizmu, ”

PZA jest tą organizacją, która powinna dbać o ustanawianie standardów szkoleniowych oraz wspinaczkowych i ich przestrzeganie przez swoich członków. Ponadto, tego typu kompetencję dla Zarządu przewiduje projektowany art. 21 ust. 9. Tym bardziej powinno to znaleźć odzwierciedlenie w celach PZA.

2.

W art. 16 powinien zostać przywrócony punkt mówiący o wymogach kwalifikacyjnych. Każda organizacja ma prawo ustalać kryteria jakie należy spełnić, żeby do niej przystąpić, zwłaszcza gdy przynależność jest dobrowolna.

3.

W art. 17 błędnie moim zdaniem wykreślono pojęcie organizacji macierzystej i zdecydowano się na liczenie liczby delegatów na Zjazd PZA wg liczby członków Klubu. Gdyby można było należeć tylko do jednego klubu wspinaczkowego, to propozycja taka byłaby uzasadniona. Jednak ponieważ można na szczęście należeć do tylu klubów ilu się chce i jest wygodnie, to propozycja w takim kształcie prowadziłaby do podwójnego lub potrójnego liczenia członków. Uważam więc, że art. 17 powinien zostać w brzemieniu obowiązującym. W skrajnym przypadku, klub który zrzesza członków wszystkich pozostałych klubów, będzie miał większość delegatów na zjazd PZA.

4.

W art. 21 p. 11 błędnie moim zdaniem przyjęto, że nadzór nad działalnością instruktorów PZA może być ograniczony do działalności organizowanej przez PZA. Tymczasem instruktor PZA powinien przestegać standardów PZA w każdej działalności szkoleniowej, prowadzonej w ramach PZA jak i poza nią.

Proponuję więc następujące brzmienie p. 11:

„nadzór nad działalnością szkoleniową prowadzoną przez trenerów i instruktorów PZA,”

5.

Analogiczne jak wyżej brzmienie powinien przyjąć Art. 22 p. 4.

Zdanie odrębne Adama Przejczowskiego

Do Komisji Statutowej Polskiego Związku Alpinizmu

Z powodu mojej nieobecności na posiedzeniu Komisji Statutowej w dniu 13.10.2011 roku zgłaszam zdanie odrębne do Uchwał podjętych przez Komisję w dniu 13.10.2011 roku.

1. Propozycją zmiany w art. 5 powinien się zająć Zarząd PZA poprzez zlecenie specjalście odpowiedniego prawa ekspertyzy w tym zakresie. Opinia ta powinna być podstawą decyzji WZD.
2. Głosowanie bloku zmian w art. 7 powoduje, że muszę oddać głos przeciw proponowanym zmianom, choć co do części z nich, podzielam poglądy Koleżanki i Kolegów z Komisji Statutowej.
 - a. Propozycja zmiany art. 7.2 – głosuję przeciw. Rozumiem, że prawo PZA do sprawowania kontroli, nadzoru i opieki może budzić wątpliwości i być utożsamiana z tłumieniem aktywności i podnoszenia kompetencji przez nadmierną legislację i uciążliwość aparatu nadzoru i kontroli. Nie zgadzam się z tezą, iż im mniej regulacji i przepisów tym łatwiej żyć i tym łatwiej odnosić sukcesy. Przywoływane przykłady regulacji jakie mają miejsce w krajach alpejskich bądź Wielkiej Brytanii obarczone są błędnymi założeniami. Otóż nie jesteśmy krajem alpejskim, nie jesteśmy też GB gdzie demokracja i samostanowienie obywateli mają wielowiekową tradycję. My Polacy mieliśmy kilkadziesiąt lat przerwy w decydowaniu o własnym losie. W tym czasie wypracowaliśmy niezwykłą wśród innych nacji zdolność do mijania wszelkich przepisów, regulaminów, praw. Niestety również tych związanych z naszym własnym bezpieczeństwem. Ponadto proszę wziąć po uwagę, iż w każdej sferze ludzkiej aktywności występują normy. Jest ich tym więcej im aktywność jest bardziej skomplikowana i przez to wymagająca większych kompetencji lub a najczęściej również gdy obciążona jest większym ryzykiem. Dotyczy to tak zdrowia, życia jak i dużych pieniędzy. Przechodząc do rzeczy, w kontroli, nadzorze, i opiece PZA nie widzę niczego co utrudniałoby życie KW ani mnie. Jestem wspinaczem, działaczem, nie szkoleń - chętnie poddam

się kontroli i ocenie, bo nie mam przeświadczenia o własnej nieomyślności, a do stracenia jest zbyt wiele (czas, pieniądze, zdrowie ...) oczywiście to wszystko w ramach Członków zrzeszonych w PZA.

- b. Propozycja zmiany art. 7.3 – głosuję przeciw. Jestem członkiem KW Katowice i nie wyobrażam sobie wspólnych celów w oparciu o powszechnie obowiązujące zasady moralne. Wierzę, że umawiamy się na znacznie więcej, nie tylko w zakresie etyki taternickiej, wierzę że dotyczy to tzw. „całokształtu”.
 - c. Propozycja zmiany art. 7.5 – głosuję przeciw. PZA ma obowiązek działać dla członków organizacji zrzeszonych w PZA. Po dokonaniu proponowanej zmiany, łatwo sobie wyobrazić działanie „za składki” Członków na rzecz osób trzecich, lub też rozpoczęcie działalności turystycznej przez PZA lub Członków PZA. To oczywiście jest możliwe ale nie w ramach Statutu PZA a w ramach działalności gospodarczej. Próbę zmiany w tym brzmieniu uważam za wyjątkowo niefortunną.
 - d. Propozycja zmiany art. 7.12.(2) – głosuję przeciw. Argumentacja jak w przypadku art. 7.2
3. Propozycja zmian w art. 10 jest kontynuacją idei zaniechania kontroli, nadzoru i oceny PZA wobec Członków PZA stąd mój sprzeciw do proponowanych zmian.
 4. Propozycja zmiany w art. 16 w mojej opinii jest niepotrzebnym ograniczeniem samostanowienia WZD o tym jaki ma być Związek. Obecny zapis to jasne określenie wyłącznego prawa WZD w tym zakresie (i ograniczenia wpływu Prezydium, Zarządu itp.). Ponadto podzielam pogląd Jacka Czabańskiego.
 5. Propozycja zmian w art. 17- głosuje przeciw. Po dokonanej zmianie mamy do czynienia z wielokrotnym reprezentowaniem tej samej osoby. Wiem to z doświadczenia jestem Członkiem KW Katowice i to jest mój Klub „macierzysty”, jestem również członkiem innego KW, ale liczony powinienem być jako 1 sztuka.
 6. Propozycja zmian w art. 21 jest kontynuacją idei zaniechania kontroli, nadzoru i oceny PZA wobec Członków PZA stąd mój sprzeciw do proponowanych zmian.
 7. Propozycja zmian w art. 22 wyłącza również Prezydium z funkcji kontroli, nadzoru i oceny – stąd mój sprzeciw z uzasadnieniem jak w art.7.
 8. Propozycja zmian w art. 25 – Sąd Koleżeński powinien móc się odnieść do spraw jakie wpłyną do niego w szczególności powinien jako organ odwoławczy zajmować się sprawami jakie były wcześniej rozpatrywane przez Sądy Koleżeńskie Członków PZA. Obecny zapis uniemożliwia odwołanie od wyroku Sądu KW w sprawie pomiędzy dwoma Członkami KW. Pomyłki Sądowe w naszej świadomości powinny być wystarczająco świeże byśmy mieli tego świadomość. Jeśli ktoś szuka prawdy i sprawiedliwości, to żadne drzwi nie powinny być przed nim zamknięte, a włączenie w spory Sądów powszechnych powinno następować dopiero po wyczerpaniu wszystkich możliwości wewnątrz PZA. Rozumiem intencje zmiany, ale obecny zapis jest kuriozalny. Głosuje przeciw zmianie.

Z wyrazami szacunku Adam Przejczowski

Katowice 17.10.2011

KOMENTARZ KOMISJI STATUTOWEJ DO ZDAŃ ODRĘBNYCH

Do zdania odrębnego Jacka Czabańskiego

1. Przewidujemy i uważamy za całkowicie wystarczające ustalanie standardów w formie zaleceń, a nie bezwzględnie obowiązujących regulaminów. Za relikw starzej epoki uważamy zapis o konieczności przestrzegania „przepisów i zasad uprawiania alpinizmu”. Przeanalizowaliśmy i nie dostrzegamy realnych zagrożeń związanych z pozostawieniem klubom możliwości kształtowania ich własnej polityki szkoleniowej w oparciu o zalecenia i fakultatywne programy PZA, w miejsce nakazów.
2. Ustalanie wymogów kwalifikacyjnych dla członków klubów zrzeszonych w PZA uważamy za niedopuszczalne. Kluby same ustalają takie wymogi, a jedynym wymogiem PZA jest to, aby członkowie klubu „uprawiali alpinizm”. Określa to jasno i wystarczająco art. 7 pkt 1. PZA nie jest stowarzyszeniem, ale związkiem integralnych stowarzyszeń, na dodatek działającym pod rygorami Ustawy o Sporcie. Taki zapis jest najprawdopodobniej sprzeczny z tą ustawą, która nie przewiduje takich kompetencji dla PZS-ów. Zapis taki narusza również wolność stowarzyszania się. Każdorazowa decyzja w tej sprawie wymagałaby ingerencji w statuty klubów i mogłaby stać się powodem sporów prawnych.
3. „Macierzystość” stoi w jawnej sprzeczności z zapisem art. 10 ustawy o sporcie, który stanowi:
Osoba fizyczna lub osoba prawna będąca członkiem lub posiadająca udziały albo akcje w klubie sportowym będącym członkiem polskiego związku sportowego nie może być członkiem lub posiadać udziałów albo akcji lub być członkiem organów lub władz innego klubu sportowego uczestniczącego we współzawodnictwie sportowym w tym samym sporcie.
Dodatkowo, jak już wielokrotnie wspomniano, „macierzystość” była martwym zapisem, nie było możliwości jej weryfikacji. Ponadto, zasadne jest stwierdzenie, że jeśli klub z racji członkostwa uiszcza składki do PZA, to ma prawo do adekwatnej liczby mandatów.
4. Nadzór nad działalnością instruktorów PZA związek może sprawować jedynie w obszarze własnej kompetencji, a zatem podczas imprez organizowanych przez siebie. Nie może mieć kompetencji do kontrolowania poczynań swoich instruktorów działających podczas imprez organizowanych przez inne podmioty (np. AWF czy IVBV) chyba, że w warunkach uzyskiwania stopnia wyraźnie zabroni jego posiadaczom udziału w takich imprezach, co z kolei musiałoby budzić wątpliwości prawne.

Do zdania odrębnego Adama Przejczowskiego

1. Zmianę uważamy za czysto techniczną i nie widzimy problemu.
2. Uwagi do proj. Art. 7:
 - a. Komentarz analogiczny do pkt 1. Jacka Czabańskiego
 - b. „Czuwanie na zachowaniem poziomu etycznego” uważamy za zbyt rozległe uprawnienie, do tego nieostre i budzące spory interpretacyjne. To jest zapis na zasadzie dobrego życzenia, w praktyce niemożliwy do zastosowania. Pojęcie etyki taternickiej uważamy za dużo precyzyjniejsze i zrozumiałe, również

łatwiejsze do zastosowania. Każdy klub ma swoje własne możliwości statutowe egzekwowania moralności, jeśli będzie sobie tego życzył. Na poziomie Związku Sportowego eksponowanie „moralności” uważamy za nieporozumienie.

- c. Obecnie PZA już od dawna prowadzi działalność również dla osób niezrzeszonych. Nie widzimy w tym nic złego, przynajmniej dopóty nie stanie się to główną działalnością. Niemniej wykluczanie takiej możliwości uważamy za błąd, ponieważ misją PZA powinno być działanie na rzecz podniesienia poziomu alpinizmu w ogóle.
 - d. Ten zapis, w doprecyzowanym brzmieniu, znajduje się w projektowanym art. 7 pkt 2.
3. Jest to konsekwencja przyjętego stosunku PZA-kluby.
 4. Analogicznie do pkt 2 Jacka Czabańskiego – „wymogi kwalifikacyjne”
 5. Analogicznie do pkt 3 Jacka Czabańskiego – „macierzystość”.
 6. konsekwencja zmian w art. 7.
 7. konsekwencja zmian w art. 7.
 8. Uwaga zasadna wymaga uwzględnienia.